

[Lawaetz]

at der var enkelte andre, der også fik fat på det gloseforråd efterhånden.

Arbejdsministeren kan jeg komme nemt om ved, for arbejdsministeren var så flink at komme med alle de tal, som jeg så kan spare. Det er helt klart, at jeg begik den sædvanlige fejl, set med arbejdsministerens øjne, at nævne, at kvinderne måske ikke alle sammen var ude på arbejdspladserne, men nogle af dem gik derhjemme. Det gør de altså. Men skal vi over i en lidt anden tone, så sker der jo noget. Når man taler så meget om de arbejdsløse kvinder, så kender arbejdsministeren måske også til nogle store fabrikker, hvor man har sørget for, at konerne får arbejde på skift, bliver registreret og kommer i arbejde, hvis der er én, der er syg, således at de bliver registreret og får understøttelse næste gang. Og arbejdsministeren glemte nok i alle sine fine tal de 83.000 flere kvinder, der er kommet i fagforbundene inden for de seneste år. Jeg under kvinder enhver form for arbejde, men den måde, det fremstilles på, er ikke korrekt.

Finansministeren skånedes os for den store taldiskussion, men havde selvfølgelig alligevel et par træk på skulderen og et par overlegne bemærkninger.

Hvad er resultatet? Som jeg startede i morges: hvilket indtryk får befolkningen af en sådan debat? Den får ikke ret meget større respekt for det, der foregår inde på Christiansborg. Jeg er glad for, at jeg ikke er ansat ved radio, fjernsyn eller ved pressen og skal have noget fornuftigt ud af det, en sådan debat munder ud i. Sandheden er der ikke ret mange der bryder sig om at snakke om. Den kan vi læse os til. Hvis vi ikke tror på alt, hvad regeringspartierne siger, ja, så kan vi læse vismandsrapporter og alle andre rapporter.

Der er vel ikke én i dette land, som ikke er klar over, at situationen er alvorlig. Hvor meget er der egentlig blevet snakket om det i dag? Nej, man følger den samme linje: man glatter, man lapper, og man prøver på fra statsministerens side at bagatellisere tingene. Jeg tror, vi får noget andet at se i løbet af sommeren.

Ellemann-Jensen (V):

Hr. Lawaetz skal bestemt ikke have utak for den tone, hr. Lawaetz havde valgt i sit

ordførerindlæg i dag. Det var nye toner fra fremskridtspartiet. Først og fremmest selvfølgelig i formen, men indholdet var nu da også et lyspunkt i forhold til, hvad vi er vant til at høre fra fremskridtspartiet.

Desværre blev det gode indtryk, man fik af hr. Lawaetz, jo i høj grad opvejet, da man i solistrækken mødte fremskridtspartiets øvrige repræsentanter med hr. Glensgård og hr. Askjær Jørgensen osv. i spidsen. Det forklarer jo lidt om og må også forklare hr. Lawaetz lidt om, hvorfor det kan være lidt vanskeligt for en del af os herinde at tage det alvorligt, når der ind imellem kommer så seriøs en tone fra fremskridtspartiet som den, hr. Lawaetz ved denne lejlighed som ved så mange tidligere lejligheder har repræsenteret. Men vi andre ser da i spænding på, hvad der foregår i fremskridtspartiet i øjeblikket.

Så har jeg en bemærkning til formanden for socialdemokratiet, der havde taget ordet, for statsministeren tog ordet. Formanden for socialdemokratiet korreksede den politiske ordfører for socialdemokratiets folketingsgruppe, hr. Kjeld Olesen, fordi hr. Kjeld Olesen havde sagt, at en stemme på Folkebevægelsen vil være en spildt stemme. Nej, det er langt værre, sagde formanden for socialdemokratiet, for en stemme på Folkebevægelsen vil indirekte indebære en støtte til en af de borgerlige grupperinger i Europa-Parlamentet, og man forstod på formanden for det danske socialdemokrati, at det ville være noget værre noget.

Dér må jeg erklære mig enig med hr. Kjeld Olesen. Det er stemmespild at sætte folk ind i Europa-Parlamentet, som fra starten sætter sig selv uden for alting. Det er stemmespild, hverken mere eller mindre, og der er såmænd ingen grund til at sammenblande dette unationale stemmespild, der skader almene danske interesser, med antydninger i retning af, at det skulle skade danske interesser og styrke de såkaldte borgerlige grupperinger i Europa-Parlamentet. Det var en bemærkning til formanden for socialdemokratiet.

Til statsministeren vil jeg sige tak for, at venstre fik del i æren for, at vi ikke har kulturpause her i landet.

Og så skal jeg i øvrigt meddele, at venstre ikke kan gå ind for nogen af de stillede dagsordensforslag.